

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a 91. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hoffmann László ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek - a Takács és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Némethy Éva ügyvéd) által képviselt Budapestm Főváros Önkormányzata (1052 Budapest, Városház u. 9-11.) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 26. napján meghozott 24.P.25.539/2008/20. számú ítélete ellen az alperes 21. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 90.000 (kilencvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Leszállított keresetében az I. rendű felperes 3.788.618 Ft, míg a II. rendű felperes 3.788.619 Ft és annak 2007. szeptember 25-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert a jogerős ítéletben meghatározott 120 napos határidő alatt nem tett eleget az ítéletben meghatározott kötelezettségének, és a több mint 1 éves késedelmével a keresetben megjelölt összegű kárt okozta nekik (Ptk. 301. § (1) bekezdés, 232. § (3) bekezdés, 339. § (1) bekezdés).

Az alperes a követelések összegszerűségét nem vitatta, jogalap hiányában azonban a keresetek elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet végrehajtását kérelmére felfüggesztette, így a jogerős ítélet csak a felülvizsgálati eljárásban hozott ítélet 2007. március 28-i átvételével vált végrehajthatóvá.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 3.788.618 Ft-ot és annak 2007. szeptember 25-től járó törvényes kamatát, valamint 400.000 Ft perköltséget, míg a II. rendű felperesnek 3.788.619 Ft-ot, annak 2007. szeptember 25-től járó törvényes kamatát és 400.000 Ft perköltséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperesek az alperes késedelmes teljesítéséből eredő károkat érvényesítették a perben. A másodfokú bíróság helybenhagyó ítéletével 2006. február 14-én jogerőre emelkedett ítélet kötelezte az alperest, hogy 120 nap alatt vásárolja meg 82.300.000 Ft vételár ellenében a felperesek ingatlanát, a teljesítési határidő ezért 2006. június 15-én kétségtelenül lejárt. Az a tény, hogy az alperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melynek keretében a végrehajtást a Legfelsőbb Bíróság felfüggesztette, kifejezett törvényi előírás hiányában a teljesítési határidőt nem hosszabbította meg, és ezért nem teremtett jogi lehetőséget arra, hogy a 120 napos határidő számítása a Legfelsőbb Bíróság határozathozatalának napjától vegye kezdetét. A Pp. 236. § értelmében ugyanis a jogerőre emelkedést is elodázó határozat végrehajtására csak a fellebbezésnek van halasztó hatálya, míg a Pp. 273. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásához nem fűződik ilyen hatály. Ezért az alperes csak attól feltételezetten várhatott volna jogszerűen a teljesítéssel, ha a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet megváltoztatja, vagy legalább a teljesítési határidőt meghosszabbítja, jelen esetben azonban nem ez történt. Így az alperesnek kell viselnie annak kockázatát, hogy a 2006. február 14-től 2006. június 15-ig tartó teljesítési határidő alatt nem keletkezik számára kedvező felülvizsgálati ítélet. A jogerős ítélet betartása mindenki számára kötelező, és az alperes azzal, hogy a bíróság jogerős döntését a megadott határidő alatt nem hajtotta végre, jogellenesen mulasztott. Az I-II. rendű felperesek az alperes késedelve miatt elestek a vételár befektetésének, kamatoztatásának és egyéb felhasználásának korábbi lehetőségétől, és az így keletkező hátrányok közül a 2006. június 16-tól 2007. szeptember 24-ig számított kamatokra tartottak igényt, melyek összegszerűségét az alperes sem vitatta. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján vétkessége hiányát az alperesnek kellett volna bizonyítania, e körben azonban mérlegre tehető érvelést nem adott elő. Mindezek alapján a leszállított keresettel egyezően marasztalta az alperest, míg a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint rendelkezett.

Fellebbezésében az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetek elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 273. § (3) bekezdését helytelenül értelmezte. E rendelkezésnek ugyanis az az értelme, hogy a fél attól feltételezetten kéri a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését, hogy a felülvizsgálati eljárás számára kedvező döntést eredményez, és ennek következtében a végrehajtás is elmarad. A felülvizsgálati kérelem és a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem együttes benyújtásának tehát éppen az a rendeltetése, hogy ne kerüljön sor a végrehajtásra. A végrehajtás felfüggesztése folytán a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig a jogerős ítéletet nem kellett végrehajtania, és ezért a végrehajtás felfüggesztésének hatálya alatt a teljesítéssel is jogszerűen várt, így az elsőfokú

ítéletben kifejtettekkel szemben ezzel kapcsolatban nem kellett semmilyen kockázatot viselnie.

A felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, annak helyes indokaira hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdés szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és indokolásának lényegével is egyetértett, ezért csak a fellebbezésben előadottak miatt emeli ki a következőket.

Keresetükben a felperesek az alperes késedelmes teljesítésével bekövetkezett káruk megtérítését igényelték, fellebbezésében viszont az alperes továbbra is fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban hangsúlyozott érdemi védekezését, hogy a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztése egyben késedelmét is kizárta.

A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztése azonban nem jelent mást, mint hogy az ítéletben megállapított kötelezettséget állami kényszer útján nem lehet végrehajtani, ugyanakkor ez a döntés nem eredményezi egyben azt is, hogy a kötelezett az anyagi jogi normákon alapuló és a kereset előterjesztésének időpontjában is már lejárt, azaz esedékessé vált kötelezettsége teljesítését erre az időszakra jogszerűen megtagadhatta. A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztése tehát semmilyen módon nem érintette az alperes késedelembe esését, a Ptk. rendelkezései szerint ugyanis a kötelezett késedelmét ez nem zárja ki (Ptk. 298. § b) pont, 303. § (3) bekezdés). Helyesen döntött ezért az elsőfokú bíróság, amikor az alperest a késedelmével felpereseknek okozott kár megfizetésére kötelezte (Ptk. 299. § (1) bekezdés).

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta (Pp. 253. § (2) bekezdés).

Az alperes fellebbezése eredménytelensége folytán köteles az I. és II. rendű felperes jogi képviselőjével felmerült, áfával terhelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget megfizetni (Pp. 78. § (1) bekezdés, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés). Az alperes illetékmentessége miatt a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §).

Budapest, 2011. július 12.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.

a tanács elnöke

Dr. Hóbl Katalin s.k.
előadó bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: